

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 2

In dit nummer :
DE NIEUWE AVONTUREN VAN
POM EN TEDDY
en onze kroniek gewijd aan de EXPO

VERBODEN ZONE

WELKOM

IK schreef verleden week dat de Wereldtentoonstelling '58 in het teken van de mens zal gesteld worden.

Er zullen ontelbare vreemdelingen uit alle hoeken van de wereld naar Brussel komen van april tot september, en heel het land moet klaar staan om hen hartelijk te verwelkomen, want het is een grote eer die België te beurt valt in 1958 de gastheer te zijn van heel de wereld !

Volkeren vechten soms (net zoals jongens !) omdat ze elkaar niet kennen. Om elkaar beter te leren kennen, moet men meer met elkaar omgaan, en wanneer men met elkaar openhartig omgaat, ontstaat er een betere verstandhouding.

De Wereldtentoonstelling '58 zal ons in de gelegenheid stellen te verbroederen met alle volkeren der aarde. Zij zullen ons beter leren kennen en wij zullen in de gelegenheid zijn hen beter te leren begrijpen, ja, van hen te leren houden.

Daarom moeten we al die vreemde gasten een hartelijk onthaal voorbereiden. Iedere jongen, ieder meisje moet op ieder ogenblik van de dag klaar staan om die vreemdelingen die bij ons op bezoek komen te helpen. Al wie in 1958 België betreedt, moet onmiddellijk voelen dat wij een vreedzaam en gastvrij volk zijn.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ETIENNE STALPAERT, rue Emile Urbain, 44, Saint-Vaast (Henegouwen), *is 17 jaar oud, houdt van trektochten, fotografie, film, sport en auto's en zou graag korresponderen in Esperanto met jongens uit Zwitserland, Noorwegen of Denemarken.*

E. GEERSTMA, Riouwstraat, 18, Enschede (Holland), *wil korresponderen met een jongen van 12 tot 14 jaar uit Suriname, die ook postzegels verzamelt.*

LENA DE SOETE, Felix D'Hoopstraat, 122, Tielt (West-Vlaanderen), *is vijftien jaar oud en zoekt een pennevriendin uit om het even welk Nederlands sprekend gebied. Lena houdt van zwemmen en lezen en belooft alle briefjes vlug te beantwoorden.*

YOLANDE CORTVRIENDT, Steenovenstraat, 18, Tielt (West-Vlaanderen), *is 13 jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje van haar leeftijd.*

GUUS STORTMANN, de Genestelaan, 83, Den Haag (Holland), *zoekt een korrespondentievriend in Frankrijk of Zwitserland van 14 à 17 jaar. Guus is 15 jaar oud en werd geboren te Las Palmas (Spanje). Guus houdt van zweefvliegen en sport, verzamelt vliegtuigplaatjes en postzegels. Men mag schrijven in het Frans, Duits, Engels of Spaans.*

FRANS VAN SANDE, Stationstraat, 109, Baasrode, *zoekt een korrespondent van ongeveer 17 jaar oud in de U.S.A. of Engeland.*

MARIA VAN BALLAERT, Schrieck, 345, St-Mariaburg (Antwerpen), *zou graag korresponderen met een meisje van 14 à 15 jaar uit Canada. Maria houdt veel van zwemmen, schaatsen en lezen, ze verzamelt postzegels uit alle landen. Men mag haar schrijven in het Engels, Frans of Nederlands.*

LILY LASSOUW, St-Gerardus Majellalaan, Heer (Limburg) Holland, *wil korresponderen met een Duitse of Hollandse Kuifje's vriendin. Lily houdt van zwemmen, ballet, operamuziek en Engelse liedjes. Ze is bijna 15 jaar oud.*

ANNETTE COBBEN, Vliegveldlaan, 255, Brustem (bij Sint-Truiden), *zou in het Nederlands en in het Frans willen korresponderen en postzegels ruilen uit alle landen. Annette is 15 jaar oud.*

CORRY ROBBERECHT, Vlaardingerstraat, 35 c, Schiedam (Holland), *is dertien jaar oud en houdt veel van lektuur, rolschaatsen, film en dieren. Zij zoekt korrespondenten uit om het even welk land.*

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB TE HERENTALS

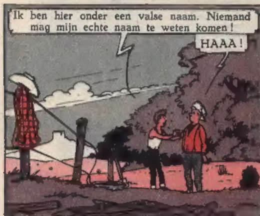
PAUL ROSSENBACKER meldt ons dat hij in zijn vaderstad Herentals met Lucien Kinnaer een nieuwe Kuifje's klub heeft opgericht, waarvan als eerste leden werden ingeschreven : Hugo Bergmans, Daniel Van Rompay en Karel Rossenbacker. De klub wordt genoemd « De Vrolijke Bakkers » en de leuze luidt « Blij van hart, blij van geest ». Kuifjeslezers uit Herentals en omgeving kunnen zich aanmelden : Geelse steenweg, 47, Herentals.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Chick Bill heeft zich laten aanwerven op de Dry Bourbon-ranch om Kid Ordinn te bevrijden, maar deze laatste snapt van de hele zaak natuurlijk niets...

(Wordt voortgezet.

Lees de albums : « KID ORDINN KOMT IN OPSTAND », « DE ZONDERLINGE CASY MOTO » en « DE KAT ZIT IN DE ZAK

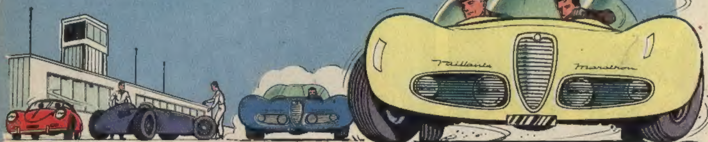

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

Michel Vaillant oefent zich op de renbaan van Monthléry als men hem meldt dat Amerika de handschoen opneemt...

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

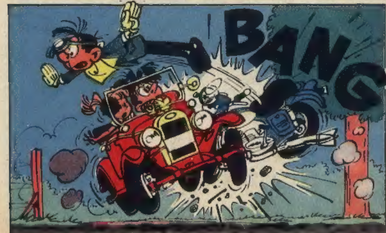

HALLO, HALLO, HIER

LUC VARENNE

WEET JE WAT JUDO IS ?

JUDO is een woord dat je de laatste jaren heel dikwijls ontmoet. Er zijn echter weinig mensen die weten wat het betekent. Heb je langs de radio vernomen, of in het dagblad gelezen, dat het Europees kampioenschap voor judo dit jaar betwist werd te Rotterdam en schitterend gewonnen door onze landgenoot Daniel Outelet! Hij is afkomstig van Elsene en 22 jaar oud. Hij behaalde de titel van kampioen derde dan door zijn overwinning op de Duitser Reiter.

Onze jonge atleet is reeds sedert drie jaar officieel Europees kampioen. Hij trad voor het eerst in het openbaar op in 1950, toen hij pas 15 lentes telde. In 1953 droeg hij reeds het zwart ceintuur en het jaar daarop won hij zijn eerste titel van Europees kampioen. De volgende jaren kreeg hij nog heel wat onderscheidingen en de loopbaan van deze jonge atleet begint nog maar pas... Judo is een sport die vooral sinds 1940 in Nederland en België wordt beoefend. Ze is van Japan overgewaaid. JU betekent soepel en DO weg, principe. Het geheel wil dus zeggen : de weg die je moet volgen om soepel te worden.

Hoe deze sport in Japan ontstond vertelt volgende legende: Een oud filosoof wandelde tijdens een winterdag over het land dat diep onder de sneeuw lag. Hij bemerkte dat de dikke boomtakken braken onder het gewicht van de sneeuw, terwijl het riet zich daarentegen soepel boog, zodat de sneeuw er afgleed, om zich nadien weer op te richten. In de judosport wordt er naar gestreefd zich te verdedigen tegen iemand die zwaarder en sterker is dank zij lenigheid, snelheid en juiste grepen.

★

Professor Jigoro Kano, grondlegger van de judosport, werd geboren in 1860. Het was zijn wens dat deze sport een oefening zou zijn voor lichaam en geest. Men stichtte een universiteit voor judo, kodokan genaamd. Dat bleef niet de enige school, er kwamen er overal en zelfs de kadetten van West-Point vroegen Japanse professors om hen in de judo te onderwijzen. Men vertelt dat Kano president Theodoor Roosevelt judogrepen leerde.

★

Een paar verklaringen van technische judotermen : kimono of judogi is het kostuum waarin men de sport beoefent. Het bestaat uit een linnen broek en vest die samen gehouden worden met een linnen ceintuur. De kleur van het ceintuur is verschillend al naar gelang de graad van de judoka = beoefenaar van judo. Aan het ceintuur weet men met wie men te doen heeft. Wit ceintuur : een beginneling, geel ceintuur : leert sedert drie maanden, oranje ceintuur : vier maanden, groen : zes maanden, blauw : negen maanden en kastanje : een jaar. Een leerling die regelmatig drie keren per week oefent kan na drie jaar het zwart ceintuur verwerven.

De zaal waar de sport geleerd of beoefend wordt heet dojo. De eerste graad, voor wie een zwart ceintuur draagt, heet eerste DAN (DAN wil zeggen EER). Men krijgt die graad pas wanneer men slaagt voor een moeilijk examen. Men kan opklimmen tot de tiende dan, dat is de hoogste graad. Ik geloof niet dat er in heel de wereld drie zijn.

Judo is een sport die men op iedere leeftijd kan beoefenen of, om het met onze slogan te zeggen, van 7 tot... 77 jaar!

ONZE TEST

BEN JE ONPARTIJDIG ?

ONPARTIJDIG zijn betekent oordelen naar eerlijkheid en rechtvaardigheid en je niet te laten beïvloeden door sympatie of antipatie. De persoon, de familie, de nationaliteit, enz... enz... spelen hier ook geen rol. Alleen wie volstrekt onpartijdig is mag er aan denken rechter te worden.

	JA	NEEN
1. — Er is een geschil gerezen tussen je kameraden. Je wordt er bij geroepen als rechter. Kan je een oordeel vellen zonder je door iemand te laten beinvloeden?	....	....
2. — Heb je de moed diegene waarvan je houdt ongelijk en je vijand gelijk te geven ter wille van de waarheid?	....	....
3. — Kan je een werk waarderen zonder dat je je laat beinvloeden door de personaliteit van de auteur?	....	....
4. — Geef je je voorkeur nooit aan iemand die ze niet verdient?...	....	....
5. — Ben je als scheidsrechter steeds onpartijdig en heb je als leuze : « de beste moet triomferen! »?	....	....
6. — De ploeg die je voorkeur heeft verliest. Kan je de ogen sluiten voor de fouten welke deze ploeg beging?	....	....
7. — Je kan onmogelijk een prijs toekennen aan iemand welke die prijs niet waardig is, zelfs al heb je veel sympatie voor de persoon in kwestie?	....	....
8. — Weiger je steeds je te laten omkopen?	....	....
9. — Laat je je noch door beloften noch door bedreigingen beinvloeden?	....	....
10. — Heb je de reputatie gelijk te geven aan diegene wiens zaak eerlijk is en rechtvaardig en niet aan de sterkste, de mooiste of de rijkste?	....	....
Totaal:	....	....

HET ANTWOORD OP DE TEST VIND JE OP BLADZIJDE 30

EEN KEER IN DE MAAND

Te Londen werd er een originele tentoonstelling gehouden over « Het bad door de eeuwen heen ». Daar viel heel wat te leren, zo ondermeer dat koningin Elizabeth I slechts één keer in de maand een bad nam « of het nodig was of niet » zo staat het letterlijk in de annalen. In het reusachtig slot Blenheim, in de XVIII° eeuw door koningin Anna gebouwd voor de hertog van Marlborough, was er geen enkele badkamer want een bad werd toen als een overbodige luxe beschouwd. Weet je hoe de hoge Britse onderscheiding « Order of the Bath » (Orde van het Bad) haar naam kreeg? In de XII° eeuw nam men in de allerhoogste kringen van het land geen bad om zich te wassen, ter wille van de hygiene, neen het was een plechtigheid, een ceremonie. De kandidaat-ridder, die de Orde van het Bad kreeg, moest plaats nemen in een bad gevuld met ijskoud water terwijl de heraut des konings de regels van de orde voorlas en enkele muzikanten zoete tonen aan vedel en luit ontlokten. Pas Karel II schafte deze plechtigheid af daar hij ze te ongezond vond. Voortaan werd de Orde van het Bad verleend zonder ijskoud bad! Koningin Victoria voerde het zg. « Duitse zitbad » in. Het was een grote badkuip die in het midden van de slaapkamer werd gezet en door een talrijk personeel met emmers warm water gevuld. Koning Edward VII liet de waterleiding aanleggen en een enorm bad maken met niet minder dan twaalf waterkranen. Het was omstreeks die tijd dat de rijke Engelsman zijn badkuip mee op reis nam. Op reis baden behoorde tot de fijne zeden maar wie thuis iedere dag een bad nam werd voor « verwijfde zwakkeling » uitgescholden!

de confidenties van een FIAT 1100

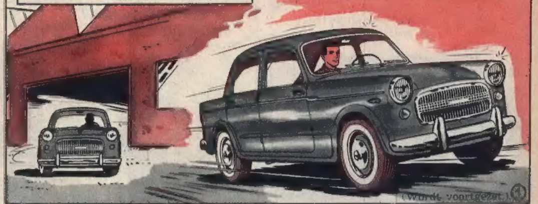
VERTELD DOOR DE FIAT ZELF EN GETEKEND DOOR

Ik werd geboren in de montagehallen te Waterloo.

FIAT

Ik kreeg een mooie, vrolijke laag verf en ik werd een klein wonder.

De montage werd met veel zorg uitgevoerd en ik voelde dat ieder stuk stevig en volmaakt was...

WIE ZAL DAT BETALEN?...

— Hoeveel?

— Twee tanden van een wild zwijn.

— Te duur! Wat denk je van honderd hondentanden?

— Honderd vijftig!

— Top!

Zo'n dialoog kon men op Insulinde enkele eeuwen geleden iedere dag en overal horen. Men kende er toen geen muntstukken en ook geen bankbiljetten. Het geld verschilt van land tot land en nog lang niet overal ter wereld betaalt men met geld.

Een klein blikje in de geschiedenis: de Romeinen betaalden eertijds met vee of met zout. Elders betaalde men met tabaksplanten en nog andere volkeren met snoeren van ajuinen. De ajuin was dus een waardevol gebruiksartikel! In Mexico betaalde men met cacaobonen en in sommige streken rijk aan ijzererts doch zonder de middelen om dit te delven, betaalde men zijn schulden met uit Europa ingevoerde spijkers! In de vorige eeuw nog betaalden de

Indianen van Alaska met een stuk droog brood.

Op Insulinde is een tand van een wild zwijn nog steeds honderd hondentanden waard en op het eiland Yap ten oosten van de Philippijnen betaalt men ook op onze dagen nog met een stok. Die stok is lang of kort al naar gelang de rijkdom van zijn bezitter. Op die stok rijgt men zware stenen met een opening in het centrum. Die stenen namaken is onmogelijk, want ze zijn afkomstig van een eilandje dat 500 km vandaan gelegen is. Het delven en het transport van deze stenen wordt streng gekontroleerd. De inwoners van Santa Cruz op de Antillen hebben het lichtste geld ter wereld: bonte pluimen gevlochten en opgerold.

In Noord Amerika gebruikte men lange tijd een bevervel als betalingsmiddel. Op zekere dag kwam iemand op het idee een

bevervel te vervangen door een metalen schijf; op de ene zijde was de naam van de handelaar gegraveerd, op de andere zijde een bever getekend. Dit nieuw betalingsmiddel werd geestdriftig onthaald.

Zeg in de toekomst niet meer dat onze muntstukken zwaar wegen, denk aan de inwoners van Yap die met stenen sleuren en zing vrolijk het liedje: Wie zal dat betalen, wie heeft zoveel geld...

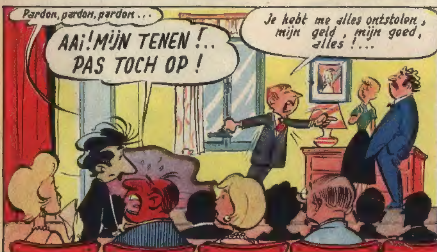

Signor SPAGHETTI OP DE PLANKEN

Attanasio

DOEK!... DOEK!...

ONS GELD TERUG ! ONS GELD TERUG!
BOEM
PAF! PIF!

Dat is klaar, baas. Wij hebben hem buiten gezwierd !
Goed ! Dan kunnen we voortgaan !

Mijn geld terug !

Wij hebben ons vergist, baas, wij hebben de toneelspeler buiten gezet !

Geruïneerd ! Ik ben geruïneerd !
Neen, ik ben een groot artist ! Ik zal die speler van het zevende knoopsgat vervangen !

Waarom niet ? Je rol is kort en goed... Je zegt: "Je hebt me alles ontstolen, mijn geld, mijn goed, alles !"... Dan schiet je op de man die de rol van Norbert speelt .

Ik ben gereed !
TREK HET DOEK OP !

Je hebt mij alles ontstolen, mijn geld, mijn goed, alles !... Waar is mijn revolver ?

BANDITO ! Zelfs mijn revolver heb je mij ontstolen !
Pssssst !

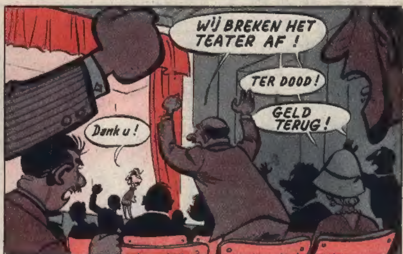

Volgende week : JAAK VINDT DE SCHAT

SNEL DAMHERT *is verdwenen*

Buffalo Bill kan vrede sluiten met de Cheyennes. Hij keert naar fort Mac Pherson terug

Terugkeer bij dageraad

« WIL Pae-Has-Ka de vredespijp roken met mijn krijgers ? vroeg Grijze Beer. Het Bleekgezicht dat ons verraadde is thans machteloos en de Cheyennes geven er zich rekenschap van dat de chef-met-het-lange-haar eerlijk en dapper is. De Cheyennes hebben dus geen enkele reden meer om geen vrede met de Bleekgezichten te sluiten. » Buffalo Bill was uiterst verheugd over deze woorden. Hij haastte zich uit te pakken met enkele vredesvoorstellen : de Bleekgezichten zouden de jachtgebieden van de Indianen eerbiedigen en er zou geen enkele represaille genomen worden tegen de stammen die het leger van de Blanken hadden bevochten... Grijze Beer aanvaardde deze voorstellen, want de lange oorlog tegen de Bleekgezichten had de rangen van zijn krijgers fel gedund. Hij nodigde Buffalo Bill uit plaats te nemen bij het kampvuur en met hem de vredespijp te roken.. Terwijl deze gebeurtenissen zich afspeelden, heerste er grote onrust in het fort Mac Pherson.

KOMMANDANT Lister was er van overtuigd dat Buffalo Bill in dit dwaas avontuur het leven had gelaten en hij had aan twee escadrons het bevel gegeven zich gereed te maken voor de strijd. Bij het eerste morgenkrieken zouden de ruiters, onder het bevel van luitenant Brownie, naar het kamp van Grijze Beer galopperen om de Cheyennes een lesje te geven... Iedereen zal de verrassing van de schildwacht begrijpen, die voor dag en dauw aan de horizon een ruiter zag opduiken die pijlsnel in de richting van het fort kwam.

« WIE is daar ? » riep de schildwacht. « Buffalo Bill ! Open de poort ! » antwoordde een krachtige stem. Het nieuwsje van de terugkeer van Buffalo Bill verspreidde zich als een lopend vuurtje door het kamp. Kommandant Lister snelde naar buiten om Cody te zien. Hij omhelsde hem, kneep hem in de armen om te zien of hij niet droomde en of hij wel een levend wezen voor zich had. « Ik geloof mijn eigen ogen niet ! riep hij. Er is een mirakel gebeurd ! Hoe is het mogelijk dat je levend uit het kamp van Grijze Beer bent gekomen ? »

« HO, dat is een lange geschiedenis, antwoordde Buffalo Bill lachend. Ik zal ze je van naaldje tot draadje vertellen. Maar eerst kondig ik je goed nieuws aan. Kijk, ken je die man ? » vroeg Buffalo Bill en hij wees naar Gomez die zich zo zwak voelde dat hij een paar minuten sprakeloos was. « Maar hoe is het mogelijk !... mompelde hij. Ik ga tenslotte geloven dat jij de duivel in persoon bent. » Buffalo Bill verkneukelde zich. « En dat is nog lang niet alles ! Luister goed ! »

« IK heb vrede gesloten met Grijze Beer en om je van dit feit te overtuigen heb ik een geschenk van de Cheyennes voor je meegebracht. » Buffalo Bill haalde uit een van zijn grote zakken een lange fijn bewerkte Indiaanse pijp. « De vredespijp van Grijze Beer ! riep Lister. Hij heeft je die vredespijp gegeven ? » — « Ja ! » — « In dit geval geloof ik je. Jij bent de knapste verkenner van alle tijden, Buffalo Bill, en dank zij jouw werk zal fort Mac Pherson eindelijk rustige dagen kennen ! »

« DANK je, kommandant ! antwoordde Buffalo Bill. Laten we de rest van onze ernstige konversatie voor later houden... want ik moet je iets bekennen : IK RAMMEL VAN HONGER ! »

EINDE

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

OP DE BRUG VAN AVIGNON

«WIE Avignon niet heeft gezien ten tijde van de pausen, die heeft niets gezien ! » zo beweert althans een Frans schrijver, Alphonse Daudet. Het is waar dat deze schrijver uit Provence stamt en dat Avignon een van de parels van dat mooie land is; land met een heerlijk klimaat, waar de Rhône stroomt en waar de krekels in de zomer dag in dag uit hun onbezorgd en vrolijk liedje krassen.

1. - LANGS DE RHONE

DE Rhône vormde te dien tijde, de grens van het koninkrijk Frankrijk. Avignon, op de linkeroever, was pauselijk bezit en vormde een kleine enclave in een graafschap dat de koningin van Napels toebehoorde. Tegenover Avignon stond er echter een toren, een toren van Philips de Schone. Vanuit deze toren kon men Avignon bespieden en bovendien was hij, door de prachtige brug van St Bénézet, met de stad verbonden. Het is de brug van het liedje « Sur le pont d'Avignon, on y danse, on y danse ! ». Een stuk rest er nog van.

2. - CLEMENS V

IN 1305 verkozen de kardinalen een Fransman nl. Bertrand de Got, aartsbisschop van Bordeaux, tot paus. Deze koos de naam Clemens V. De keuze van de kardinalen beviel Philips de Schone. Normaal moest de paus in Rome wonen, vermits hij bisschop was van deze stad, maar in de Eeuwige Stad was het alles behalve rustig en Clemens ging er niet naartoe. Hij werd gekroond te Lyon en vestigde zich te Avignon

3. - JOHANNES XXII

NA de dood van Clemens V, werd er opnieuw een Fransman als paus verkozen. Je moet nl. weten dat de meerderheid van de kardinalen uit Fransen bestond ! Deze paus regeerde onder de naam Johannes XXII, hij was van nederige afkomst, beheerde de pauselijke financies op meesterlijke wijze en zond de eerste missionarissen naar Afrika met het doel de Mohammedanen te bekeren.

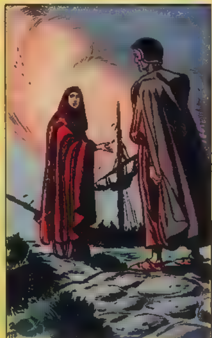

4. - DE BABYLONISCHE BALLINGSCHAP

NA Johannes XXII kwamen Benedictus XII, die de pauselijke burcht te Avignon bouwde, en Clemens VI. Ook zij waren Fransen en de lijst is nog niet ten einde. Volgden Innocentius VI en Urbanus V, een heilige, die een kort bezoek bracht aan Rome maar zich dan, net als zijn voorgangers, te Avignon installeerde. Na de heilige Urbanus volgde Gregorius XI, nogmaals een Fransman.

5. - H. CATHARINA VAN SIENA

ZIJ stamde uit een groot gezin en was nog jong toen zij in het klooster trad van de Dominicanessen te Prato bij Florence. Zij schreef de paus : « Kom Rome weer oprichten ! » Gregorius XI was echter ziek en werd bovendien in Frankrijk gehouden door z'n moeder, z'n kardinalen en de koning. De H. Catharina van Siena kwam zelf naar Avignon en kon er de paus toe overhalen met haar naar Rome te gaan. De paus kwam te Rome toe op 7 januari 1377. Rome wachtte reeds 75 jaar op hem ! Het was in de Eeuwige Stad dat Gregorius XI in 1378 stierf, gekweld door sombere voorgevoelens.

(Wordt voortgezet)

JARI EN DE KAMPIOEN

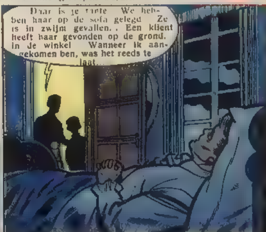

door RAYMOND REDING

Jari speelt tennis in de garage van Streude als hij plotseling naar huis geroepen wordt..

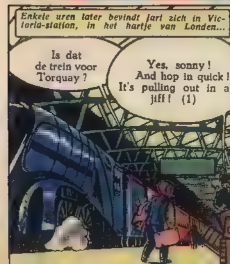

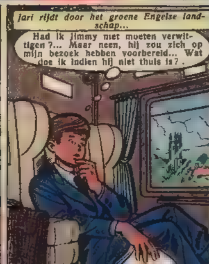

Vermoeid valt Jari in slaap, maar vier uur later wordt hij wakker .

DE AANVAL OP MACH

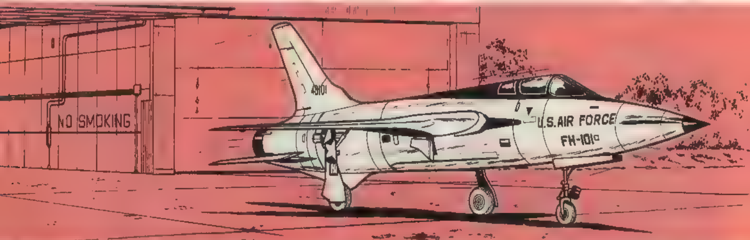
door PHYL DAMBLY
Scenario van WIM DANNAU

DE WAAKHONDEN VAN DE HEMEL

EEN jachtescadrille keert terug van een verkenningsvlucht... Vijf minuten geleden zaten de piloten nog in de mess en dronken een kopje koffie. Toen ze het alarmsein hoorden, sprongen ze overeind, trokken hun vliegpak aan en precies drie minuten geleden startten ze met hun Lockheed F 104 « Starfighter ». Twee minuten geleden ontdekten de boordradars de « vijand ». Hier ging het in werkelijkheid om een transportvliegtuig van een grote maatschappij.

Van een vlugge start hangt de doeltreffendheid van een jachtescadrille af. De moderne startbanen zijn daarom breed zodat vier toestellen tegelijk kunnen opstijgen. Er zijn geen loodsen meer; de jachtvliegtuigen staan dag en nacht buiten op kleine perken rond de startbanen die de

piloten « dispersals » heten. Op de Amerikaanse basis van Landstuhl in Duitsland, liggen die « dispersals » in het woud.
Op diezelfde basis ziet men bij het begin van de startbaan vier loodsen mit kipdeur. In iedere loods een supersonisch gevechtsvliegtuig dat dag en nacht paraat is. De piloten wisselen elkaar af in volledige uitrusting en zijn op ieder ogenblik gereed om op te stijgen.

(Wordt voortgezet.)

Speel mee

DE KURK IN DE FLES

Je hebt een fles een beetje onhandig ontkurkt, dat kan de slimsten overkomen, en de kurk is de verkeerde weg opgegaan. Hij zit in de fles in plaats van er uit. Je hebt de fles nodig en je wil die vervelende kurk er absoluut uit hebben. Hoe ga je te werk?

1) Je neemt een fijne, soepele ijzerdraad die je aan het ene uiteinde

ombuigt tot een haak. Je steekt de ijzerdraad in de fles, plaatst de haak onder de kurk en je trekt hem omhoog. Je moet een beetje geduld hebben, hé. Van de eerste keer zal het waarschijnlijk niet lukken!

2) Je neemt een fijn maar stevig touwtje en legt er dan het ene uiteinde een flink aantal knopen in. Je legt de ene knoop op de andere, zodanig dat hij behoorlijk dik wordt. Je laat het touwtje in de fles glijden en je vult deze laatste tot in de hals met water. De kurk stijgt tot in de hals en nu trek je flink aan het touwtje waarvan je het ene uiteinde, vanzelfsprekend, in de hand hebt gehouden. De knoop doet dienst als haak en stuwt de kurk naar boven toe. Het niet opgeven na de eerste poging; de aanhouder wint!

NIET VEEL!

Henk is vijf jaar en moet voor het eerst naar school.

Als hij 's avonds thuiskomt vraagt z'n moeder:

— En is alles best verlopen, jongen? Wat heb je vandaag geleerd?

Henk: O nog niet veel, moeder, want ik moet morgen teruggaan!

EEN RARE KWAST

Joris kwam aan het strand en vroeg de zwemleraar:

— Wil je me leren zwemmen?

— Ja, natuurlijk, maar.. wacht eens.. Ik herken je. Ik heb je vorig jaar toch leren zwemmen?

— Dat klopt. Ik zou echter willen weten of ik het dit jaar vlugger zou kunnen leren!

EEN GOED HART

Mama toont Franske een prent en zegt:

— Kijk, hier zie je hoe de eerste Christenen voor de leeuwen werden geworpen.

Franske bekijkt het prentje en begint te huilen.

— Waarom ween je, Franske?

— Ik denk aan dat arm, klein leeuwtje daar in de hoek dat niemand heeft om op te eten.

PUBLICITEIT

De direkteur van een publiciteitsagentschap zei tot z'n bediende:

— Je moet de mensen altijd weer hetzelfde herhalen, altijd weer opnieuw dezelfde zinnen. Op de duur snappen ze het toch en heb je sukses.

Om z'n woorden meer kracht bij te zetten, hamerde de baas met de vuist op z'n bureau en vervolgde:

— En waarom wou je mij nu eigenlijk zien?

— Wel, mijnheer, de reden van m'n bezoek is eenvoudig: ik wens opslag opslag OPSLAG, OPSLAG

KRUISWOORD

HORIZONTAAL

1. Vliegtuig met hefschroef. — 2. Loofboom. - Aanspreektitel van een koning. - Aanlegplaats. — 3. Landbouwwerktuig. — 4. Persoonlijk voornaamwoord. - Putemmertje. - 's Morgens (afk. uit Lat.) — 5. Plaats. - Boom met hartvormige bladeren. — 6. Een heer in Oost-Indië - Ondiep water, vijver. — 7. Romeins imperium (afk.) - Hoofddeksel. - Stand van de maan (afk.). — 8. Frans eiland in de Atlantische Oceaan. — 9. Plaatsaanduiding. - Een koning in Israël. - Draagt de wielen. — 10. Marionettenspel.

VERTIKAAL:

1. Zonnewendebloem. — 2. Loofboom. - Hok voor vogels. - Rivier in Italië. — 3. Muzieknoot. — 4. Van 't werkwoord zijn. - Wie had geen ouders? - Aan de bovenzijde van. — 5. Fotografische opname - Kinderjuffrouw (Engels). — 6. Muziekinstrument. - Lichaamsdeel. — 7. Kweekgras. - Dichtgeweven geribde stof. - Aanstaande (afk.). — 8. Met tegenzin. — 9. Stand van de maan (afk.). - Voortreffelijkheid - Stoffelijk overschot. — 10. Oud rijtuig

BIJ DE KAPPER

Een man wiens haar heel erg dun wordt, komt bij de kapper en deze zegt:

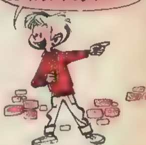
— Mijnheer, ik zal je haar niet knippen. Ik zal het branden. Dat kost wat meer, maar je zal er baat bij hebben.

— Hoezo?

— Wel, mijnheer, ieder haar is een kleine buis en die buis bloedt als je er het uiteinde van afknipt. Het haar verzwakt iedere keer als je het knipt. Als je daarentegen de uiteinden brandt dan...

— Sedert vijf en twintig jaar knip ik iedere morgen de haartjes van m'n snor. Ze verzwakken niet. Integendeel, ze worden dikker en sterker. Hoe verklaar jij dat?

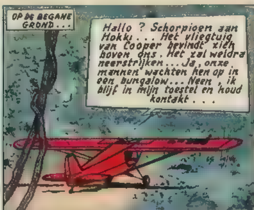
— O.. hm... hm.. dat is eenvoudig, het wil zeggen, mijnheer, dat jij niet het type klant bent aan wie men smoesjes kan wijsmaken

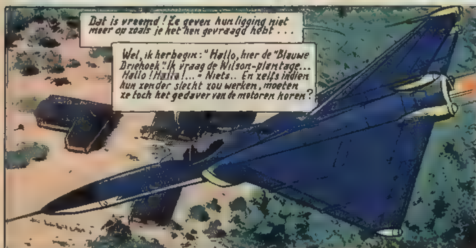
OPERATIE JUPITER

De vrienden van Dan willen verhinderen dat hij bij dokter Richard ger

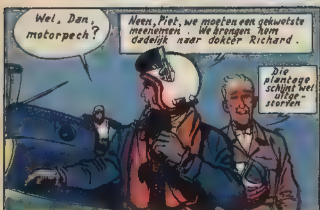

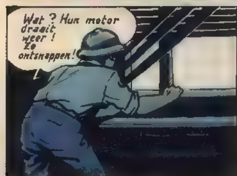
TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

. Zij zenden een S.O.S. uit om hem van zijn reisroute te doen afwijken..

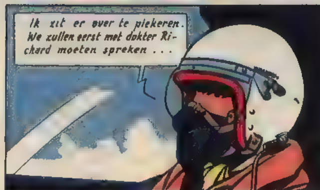

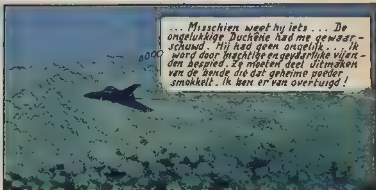

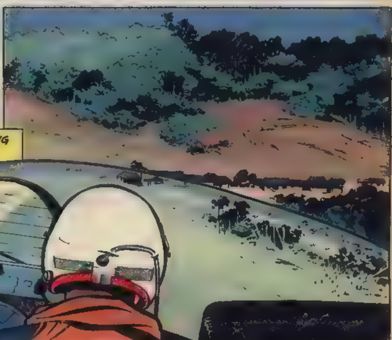

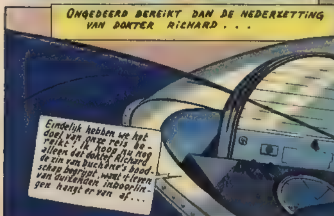

WAAR IS BURNS?

Het XIIIe hoofdstuk
van onze avonturenroman

De Samoeraï van de Zwarte Zon

Marc Larcher en Mulligan trachten de fragmenten van een dokument te verzamelen, dat hen de sleutel moet geven om een verborgen schat te ontdekken. Zij hebben het aan de stok gekregen met een geheime Japanse organisatie...

DE grote stormlamp die tegen het dek hing, wiegde op en neer en het gele licht danste langsheen de kajuitwanden op het ritme van de golven. Mulligan was totaal in beslag genomen door de Japanse tekst die Marc op de schouder van Antonelli ontdekt, en overgeschreven had in zijn agenda.

— Die arme Gino ! fluisterde hij na een tijd, hij heeft geen geluk gehad. Precies op het ogenblik dat wij hem zouden vinden moest hem zo iets afschuwelijks overkomen !..

Woedend balde Mulligan de vuisten.

— Die schurken ! Ik zal het hen betaald zetten ! Ik zal Gino wreken al moest ik daarvoor al het goud gebruiken dat wij zullen vinden !

— Loop niet zo hard van stapel. Wij hebben dat goud nog niet. Ik heb thans ook een rekening te vereffenen met de Japanners. Het is bijna een mirakel dat ik ontsnapt ben uit de val die ze voor mij hadden gespannen. De Samoeraï van de Zwarte Zon zullen hemel en aarde bewegen om ons te vinden en als ze ons vinden, dan zullen zij onze rekening vereffenen ofwel leveren ze ons uit aan de politie. Op dit ogenblik heeft de politie trouwens mijn vingerafdrukken in de kamer van Antonelli gevonden.

— Verduiveld ! Dat is waar ! We moeten hier onmiddellijk vandaan !

— Daarmee ben ik het volkomen eens. Heb je er enig idee van waar wij Lou Burns kunnen vinden ? Hij heeft het laatste fragment van de boodschap. Wij moeten vlug te werk gaan willen wij hem voor onze vijanden ontdekken.

— Voor de oorlog werkte Burns als tekenaar te Hollywood. Hij woonde daar trouwens ook. In principe moest hij er na het einde van de vijandelijkheden terug naar toe gaan. Ik heb hem verschillende keren geschreven op het adres dat hij me had gegeven maar ik kreeg nooit antwoord en de post zond mij de brieven terug met de vermelding « vertrokken naar een onbekende bestemming ».

— Als inlichting is dat heel weinig maar wij hebben geen keuze. Wij moeten naar Hollywood, daar vinden we misschien zijn spoor terug. Wij werpen het anker voor een strand langsheen de kust, te Malibu Beach b.v. Ben je akkoord ?

Enkele seconden later floot Marc en de matrozen die in een hangmat lagen sprongen overeind. Nog slaapvaak en rillend van koude schoten zij hun versleten matrozenpakken aan en klommen op de brug. In het oosten kondigde de vuilgrijze lucht het naderen van een nieuwe dag aan. De zeilen, vol water van de regen die gevallen was, schuurden langs de masten en bleven slap hangen alvorens zij bolden in de bries die van het land kwam. De ankers werden gehesen en een half uur later verliet de « Bora-Bora » haar schuilplaats en zette koers naar het zuiden.

■

TEKST DOOR
J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD
DOOR REF

— Hallo, hallo ! De politie verzoekt ons volgend bericht mee te delen.

Men hoorde de stem slecht tengevolge van de vele parasieten, maar toch was het niet moeilijk de tekst, die langs de radio doorgegeven werd, opnieuw samen te stellen :

— Men zoekt een man die te San Francisco een moord beging. Die man is waarschijnlijk een zeekapitein. Ziehier zijn volledige persoonsbeschrijving.

Marc luisterde niet langer. Hij kende die persoonsbeschrijving beter dan wie ook. Zenuwachtig draaide hij de radio af. De Samoeraï van de Zwarte Zon hadden dus gezworen hem zo vlug mogelijk schaakmat te zetten. Het was inderdaad overduidelijk dat de Japanners de politie op een of andere wijze op het spoor van Marc Larcher hadden gebracht. Misschien hadden zij een anonieme brief geschreven of iets dergelijks. Een kleine glimlach speelde om de lippen van de zeeman. Hij had inderdaad reden te over gehad om San Francisco onmiddellijk te verlaten. Op zee waren ze relatief veilig. Door hem als doelwit te kiezen, hadden de Japanners bewezen dat zij hem als een ernstig en gevaarlijk tegenstander aanzagen en dat hij hun plannen dwarsboomde. De Japanners wisten ongetwijfeld nog niets over de sensationele ontdekking die hij op de schouder van Antonelli had gedaan. Marc lachte breed als hij daaraan dacht. De Japanners hadden Antonelli uit de weg geruimd, die arme drommel, maar gevonden hadden zij beslist niets.

Een matroos kwam de stuurhut binnen.

— Land in het gezicht ! zei hij.

Marc klom aan dek. In de verte wiegden de palmen van de Californische kust hun reusachtige waaiers. De rust en de veiligheid die Marc en Mulligan op zee hadden gekend, was hiermee ten einde. De strijd zou opnieuw ontbranden en heftiger dan ooit.

★

— Burns... Lou Burns . Tracht je die naam te herinneren.

Een kleine man met een felgroene das, bedrukt met rode en gele zonnen, bekeek zijn steekkaarten nog eens, knabbelde op zijn sigaar en antwoordde ongeduldig :

— Neen, ik ken geen huurder welke die naam draagt. Hij is er nu niet en hij was er ook niet in het jaar '47.

Marc wierp een blik op het stuk papier waarop Mulligan het laatste adres van Burns had geschreven. Het was wel degelijk hier. Een reusachtig modern gebouw met grote vensters afgesloten door Venetiaanse blinden. Het was hier dat de tekenaar had gewoond. Marc was er naar toe gereden met de autobus van Malibu en het had hem enige moeite gekost de moderne wijk achter het Chinees teater te vinden.

— En als je eens in je steekkaarten van 1946 keek ?

De kleine man zuchtte.

— Ook daar zal ik niets vinden. Er wonen hier meer dan honderd huurders, ze werken bijna allemaal in de filmstudio's. Ze gaan en ze komen... Ho, het is zelden dat er een langer dan zes maanden blijft.

— Probeer het toch eens, drong Marc aan en glimlachte daarbij ontwapenend. De andere meende wellicht dat de makkelijkste manier om van zijn lastige bezoeker verlost te geraken was te doen wat hij vroeg, want hij haalde een andere doos met steekkaarten te voorschijn. Hij bladerde er vluchtig in en zei eindelijk :

— He, kijk... Lou Burns, tekenaar bij Columbia. Hij vertrok in juli '46 zonder adres na te laten. Hij moest nog een maand huur betalen, maar hij liet zijn meubels hier achter.

— Bent u daar wel zeker van ? vroeg Marc. Hij liet zijn meubels hier, dat betekent dus dat hij zou terugkeren. Hebt u de politie niet op de hoogte gebracht ?

De kleine man bekeek Marc Larcher medelijdend.

— Indien wij de politie moesten verwittigen telkens een van onze huurders er van door gaat zonder betalen, zou men de politiemacht van Los Angeles wel mogen verdubbelen ! Neen, neen ! Zoiets doen wij niet. Trouwens, Mr. Burns liet ons zijn meubels. Daarvan regelden wij het huurgeld. Het overige van zijn meubels staat hier in een opslagplaats. Indien hij ooit terugkomt kan hij ze daar weervinden.

Marc haalde teleurgesteld de schouders op. Het spoor van Antonelli liep hier dood. Hij wou echter toch nog eens aandringen.

— Heeft hij nooit geschreven ?... En de brieven die hier voor hem toegekomen zijn ?

— Die hebben wij teruggestuurd naar de afzender.

— En niemand zou mij kunnen zeggen waarom hij zo plotseling vertrok ?

— Vraag het eens bij Columbia.

Larcher dankte de kleine man, riep een gele taxi en liet zich naar de filmstudio's brengen. Hier verloor hij veel kostbare tijd door van het ene kantoor naar het andere te lopen. Hij walgde er van de geschiedenis, die hij van a tot z in elkaar had geflanst om het feit dat hij Burns onmiddellijk moest terugvinden te rechtvaardigen, telkens opnieuw te herhalen.

Ten slotte kwam hij in een groot salon dat als wachtzaal dienst deed. Daar stonden komfortabele zetels en een automatische drankverdeler. Voor de zoveelste maal vroeg Larcher naar Lou Burns. De man die naar zijn vraag luisterde was groot, mager en ros, had een bril op de neus. Hij scheen geïntrigeerd en alles behalve op zijn gemak...

Volgende week :

EEN SPOOR

— Hier is de weg veel beter. Je voelt geen schokken meer...

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

VANDERSTEEN

PETER DE GROTE

1672-1725

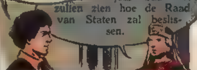
TEKENINGEN VAN L. & F. FUNCKEN

Tot op het einde van de XVII° eeuw was Rusland een barbaarse staat gebleven. Het land onderhield geen betrekkingen met de Westerse beschaving. Polen strekte zich uit van aan de Baltische zee tot aan de Dnjepr. Zweden had heel het oostelijk Baltisch zeegebied bezet. Turkije heerste over de kusten van de Zwarte zee en sneed alle verbindingen met Europa af. Een gemaal man heeft toen Rusland een uitweg naar de zee bezorgd en aansluiting gezocht bij het Westen. Deze man was Peter Alexiowitz, die in de geschiedenis bekend staat onder de naam

PETER DE GROTE.

Er leven nog drie kinderen van tsaar Alexis: prinses Sophia, haar broer Iwan (niet al te snugger) en Peter, het kind van zijn tweede vrouw

Aan zichzelf overgelaten studeert de kleine Peter de exacte wetenschappen zo goed het gaat.

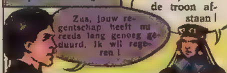

Peter is nu 16 jaar oud. Om zijn verstand en energie wordt hij reeds door talrijke Russen bewonderd

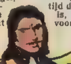

Wanneer Peter tsaar geworden is, schaft hij de oude gebruiken af en verbiedt het dragen van lange klederen en baarden.

Daarna keert hij zijn blikken naar de Zwarte Zee, die zich in Turkse handen bevindt...

In 1696 veroveren Russische troepen de haven van Azow op de Turken.

Het jaar daarop breekt Peter met de traditie die de tsaar verbiedt het Heilige Rusland te verlaten: hij reist incognito door Europa.

En gedurende verschillende weken bestudeert de « Tsaar van alle Russen » de scheepsbouw...

In België, Frankrijk en Duitsland bezoekt hij fabrieken, mijnen en fokkerijen...

Op zekere dag voor het graf van Richelieu...

Terug in Rusland bouwt hij naar Hollands model een machtige vloot en richt naar Duits model een regelmatig leger van 200.000 man op, dat hij uitrust met Europese wapens.

Om nieuwe kaders te vormen die door zijn hervormingen noodzakelijk waren, beveelt tsaar Peter verplicht onderwijs voor de jonge edelen.

Maar de machtige Zweedse koning, Karel XII, maakt zich zorgen omtrent Peter.

Die kleine tsaar waant zich Alexander of Cesar. Wij moeten hem verpletteren alvorens hij al te gevaarlijk wordt!

De Zweedse vloot ontscheept in Estland een machtig leger.

Op 30 december 1700 worden de nog half barbaarse troepen van tsaar Peter I te Narwa verslagen.

Van dat ogenblik af reorganiseert tsaar Peter zijn leger, zijn artillerie. Hij bouwt vestingen langs de grenzen en wanneer hij zich sterk genoeg voelt, valt hij de Zweedse provincies binnen in het Oost-Baltisch gebied. Ingie, Estland en Livonië vallen in zijn macht.

Op deze veroverde gebieden doet hij in 1703 een nieuwe stad bouwen, die voorbestemd is de hoofdstad te worden van het nieuwe Rusland: Sint-Petersburg.

Koning Karel XII had besloten zich te wreken en viel Rusland binnen met een leger van 33.000 man, het best bewapend en beproefd leger van het vasteland. Op 100 mijlen van Moskou heeft de Zweedse koning nog steeds geen enkel vijandig soldaat ontmoet...

Maar de volgende dag...

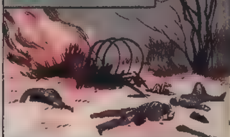

Nu hij voor goed het oostelijk en zuidelijk Baltisch gebied heeft veroverd, richt tsaar Peter in 1722 zijn blikken naar de Kaspische zee en verovert daar op de Perzen de havens Derbend, en Bakoe. Op deze manier heeft de tsaar voor zijn land een toegang afgedwongen tot de zee en meteen is Rusland een zeemogendheid geworden, die verbindingen kan onderhouden met Europa.

In iedere stad sticht tsaar Peter I scholen, academies en richt hij een moderne administratie op. Maar uitgeput door vermoeienis sterft Peter I op 53-jarige leeftijd in 1725.

Men mag deze held wel verwijten zijn land op een dictatoriale manier te hebben willen beschaven, maar men moet zijn wilskracht en zijn organisatietalent bewonderen.

Volgende week: JUAN MANUEL FANGIO

VERBODEN ZONE

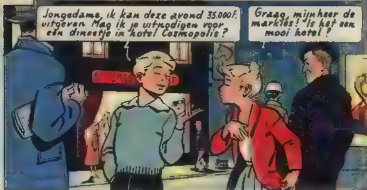
TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

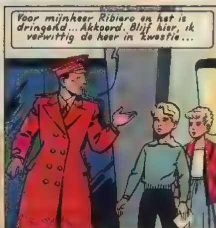

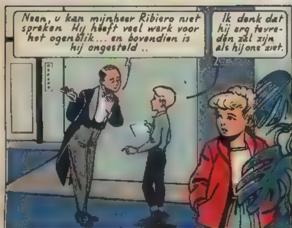

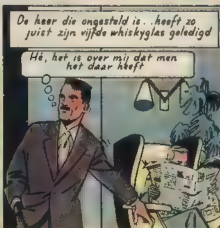

MIDDERNACHTSZON

VERHAAL DOOR
J.-Cl. PASQUIER
GEILLUSTREERD
DOOR ATTANASIO

MIJN houten gevangenis was somber en stil. Ik opende de ogen, en voelde het wiegen van de golven. Ik stond van mijn strozak op en zei : Vandaag 12 juni 1687.

Zo begon ik sedert mijn gevangenschap iedere dag. Ik zat op een bank en dacht aan de twee voorbije weken. De piraten hadden mijn schip geramd toen ik van Indië terugkwam en een schat aan boord had voor de koning. De piraten haalden de overhand, ik werd gescheiden van mijn bemanning en alleen in een donkere kajuit gestopt. Mijn gevangenis liep over heel de breedte van het schip en werd schaars verlicht door een kleine patrijspoort. Iedere namiddag kon ik zien hoe de zon langzaam daalde aan de horizon. Ik was er in geslaagd me te oriënteren en wist dat we naar het noorden stevenden We waren reeds voorbij Schotland en dat maakte me ongerust. We kwamen hier in onbekende en weinig bevaren wateren. De kans door een van mijn landgenoten bevrijd te worden werd langsom geringer. De chef van de piraten werd Godfried de Verschrikkelijke genoemd. Hij had me nog niet overboord gegooid omdat ik de enige was die de koffer met de schat kon openen. Ik had natuurlijk gezegd dat ik het geheim verloren was. Zijn kajuit was boven mijn gevangenis en iedere avond hoorde ik hem vloeken, terwijl hij met een hamer op de koffer sloeg.

Ik hoop maar dat hij ze niet kan open krijgen, dacht ik dan.

Door de kleine patrijspoort ademde ik de frisse lucht in en keek de meeuwen na. Regelmatig volgde ik ook de stand van de zon en zo had ik opgemerkt dat zij iedere dag iets later onderging. Het was normaal vermits we de zomerzonnewende naderden. Ik stelde echter vast dat de dagen hier abnormaal lang waren. Ondanks het feit dat de onrust soms fel aan me knaagde, zette ik mijn observaties voort en dacht na over het feit dat de dagen hier zo lang waren. Waarom aarzelde de zon om te verdwijnen ? Ik herinnerde me, dat ik reeds dikwijls had opgemerkt dat de zon in de zomer in de noordelijke streken later ging slapen dan bij de evenaar, waar zij brutaal en als een zware bol plotseling onderging. Hier gleed de zon bijna horizontaal in het water en kleurde de hemel over de zee tot laat in de nacht rood en purper. Dat had ik in mijn eigen land nooit gezien. De lucht was drukkend, de zee olieglad. Er was storm op komst. Toch filterde de zon nog doorheen de grote zware wolken. Plotseling stootte ik met mijn voet tegen een hard voorwerp. Ik raapte dat voorwerp op. Het was een houten bol. Ik wist niet hoe die daar gekomen was en waartoe hij diende. Ik hield hem tussen duim en wijsvinger op de hoogte van de patrijspoort en plotseling zag ik iets eigenaardigs. De helft van de bol was verlicht door de zon, terwijl de andere helft donker bleef en samensmolt met de sombere achtergrond van het vertrek. Ik moest denken aan de teorieën van Copernicus, waarover ik een en ander gehoord had. Weinig mensen geloofden de grote geleerde... Ik draaide de bol om zijn as en mompelde :

— De aarde is zo rond als deze bol. Wat weten we toch nog weinig af over de aarde en al hetgeen ons in het heelal omringt !...

Ik draaide de bol nog eens rond en kwam toen op het idee de gouden speld die ik zorgvuldig bewaard had op de bol te planten.

— De mens die op de plaats zou staan waar ik de speld heb gestoken, zou de zon aldus zien draaien, zei ik en draaide meteen de bol

Ik zag de schaduw van de speld draaien en dan de speld zelf. Door de beweging van de bol verdween zij in het donkere gedeelte.

Nu is het nacht voor de speld, maar als ik nu de speld hoger steek, vlakbij het noorden, daar waar de bol op zichzelf draait, wat zie ik dan ?

Ik draaide mijn bol en deed deze vreemde vaststelling : de speld was nooit in het donker. Daaraan knoopte ik deze konklusie vast : als onze boot deed zoals de speld, d.w.z. als hij ver genoeg in het noorden was, dan zouden we de zon niet meer zien ondergaan. De zon zou boven de horizon blijven, zelfs om middernacht.

DRAAI OM

MIDDERNACHTSZON

VERVOLG VAN BLZ. 25

IK dacht nog lang na over hetgeen ik gevonden had en plotseling kwam er een idee bij me op... Zou ik het kunnen verwezenlijken ?

Die nacht was er een storm opgestoken. Toen ik de volgende dag, het was reeds tamelijk laat, door mijn kleine patrijspoort keek, kon ik opmaken dat wij nog altijd naar het noorden stevenden. Tegen de middag werd de zee kalm en 's avonds verscheen de zon in al haar glorie. Ik keek er lang naar en trachtte de snelheid te meten waarmee zij naar de horizon daalde. Ik hoopte maar dat de zon die avond niet zou verdwijnen. Ik voelde dat mijn leven er van af hing. Hoelang ik zo voor de patrijspoort stond weet ik niet. Plotseling hoorde ik de grendel achter mij knarsen en de zware deur werd geopend. Twee matrozen wierpen zich op mij, sleurden mij mee naar buiten en duwden me de trap op die naar de brug leidde. Ik hoorde protestkreten achter mij en ik meende de stem van mijn stuurman te herkennen. De frisse lucht sloeg me in het aangezicht toen ik op de brug kwam. De zon stond nog aan de hemel te schitteren. Toen pas merkte ik Godfried, de grote kaper en kommandant van het schip, tegen de mast geleund. Hij kwam op mij toe. Op enkele stappen van mij bleef hij staan en zette de handen in de heupen.

— Ik heb de koffer geopend, mijn waarde, dus is het ogenblik aangebroken dat je moet verdwijnen

Mijn polsen werden op de rug gebonden en rond mij hadden de piraten zich in een cirkel geschaard. Een eind verder zag ik mijn stuurman en mijn eigen bemanning staan. We waren echter te weinig talrijk om tegen de kapers iets te ondernemen.

— Ik heb je niet meer nodig, vervolgde Godfried. En zich dan tot zijn bemanning wendend, beval hij : Bindt die kereis twee aan twee aan elkaar en werpt hen over boord.

Mijn hart klopte en mijn keel werd dichtgesnoerd door de angst. Toch vond ik de moed om te zeggen :

-- Luister, Godfried, ik ben de eigenaar van de schat die in de koffer steekt en hij die eigenaar is van de koffer beschikt over een zeer grote macht, weet je dat ?

De kaper bekeek me van het hoofd tot de voeten en lachte schamper.

— Dat zijn smoesjes om je dood nog een beetje uit te stellen !

— Ik kan je het bewijs geven van mijn macht !

Inwendig voelde ik me echter niet zo zeker. Ik rekende op de domheid van Godfried. De bijgelovigheid van de zeelui kende geen grenzen. Maar als ik mij eens vergiste ? Godfried lachte.

— Beweer je misschien dat je de loop van de sterren kunt wijzigen ?

— Ja, zei ik, ik kan de loop van de sterren wijzigen.

— Bewijs het me en... je bent vrij !

— Ik kan de zon gebieden heel de nacht aan de horizon te blijven staan !

— Opschepper! riep Godfried en schaterde het uit.

— Spreek me niet tegen, Godfried, wacht tot je het bewijs van mijn macht hebt !

- Wel ja, ik zal wachten. Ik heb tijd genoeg. Beveel aan de zon dat ze moet stil blijven staan.

Ik keerde me naar de zon toe die over de zee hing als een grote ronde bol. Ik wist niet hoe laat het juist was. Dat wist trouwens niemand aan boord. Op zee werkten de uurwerken niet omwille van hun tegengewichten (1). Ik trachtte het uur echter te schatten en ik keek lange tijd naar de zon. Nooit had ik zoveel van de zon gehouden. Een ogenblik verdween ze achter enkele dunne wolken, die als een lange sliert langs de horizon dreven, dan echter verscheen ze opnieuw. Ik trachtte mij te beheersen en niet te beven en ik bad opdat de zon niet in de golven zou verdwijnen. Indien mijn berekeningen juist waren, moest ze heel de nacht zichtbaar blijven. Godfried keek aandachtig naar de zon. Ik vroeg hem welke koers hij aanhield. Hij naderde en ik merkte dat hij me met een vreemde blik opnam.

— Recht naar het noorden toe, antwoordde hij kortaf.

— Kijk, zei ik, de zon staat in het noorden op haar laagste punt. Ik beveel haar niet verder meer te dalen.

Niemand bewoog op de brug, iedereen keek naar de zon en ik had de indruk dat Godfried zijn zelfzekerheid verloor. Heel lang bleven we op de brug staan. We zagen hoe de zon langs de golven scheerde, hoe ze daar bleef hangen en schitterde en hoe ze dan langzaam, heel langzaam als een ronde schijf omhoog rees.

Toen ik me omkeerde zag ik dat de piraten op de brug geknield waren. Zij meenden werkelijk dat ik een geheimzinnige en vreselijke macht bezat. Ik maakte daarvan natuurlijk gebruik.

— Wel, zei ik op plechtige toon, wat denk je daarvan ? De zon is niet ondergegaan. Geef mij de schat terug en laat mijn bemanning vrij. Wij varen samen naar huis, ik zal bij de koning voor u ten beste spreken en ik ben er van overtuigd dat hij u genade zal schenken.

Een uur later hadden we de steven naar het zuiden gewend. Mijn bemanning en de piraten werkten samen. Ze schuurden het dek en kropen in de zeilen. Godfried en ik waren onafscheidelijke vrienden geworden. Met weemoed in het hart nam ik afscheid van het land van de middernachtszon, dat mij het leven had gered.

(1) De uurwerken met veren bestonden te dien tijde nog niet

Allen naar de expo

DE WERELD IN EEN NOTENSCHELP

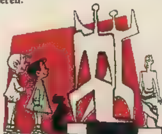
JE droomt van reizen naar de maan, naar Mars, en verder nog!

Uitstekend! maar wat weet je over de aarde en haar geschiedenis? Je kan de namen van enkele rivieren opsommen en de grenzen van de Europese landen ken je zo « ongeveer »; waar of niet? Je weet hoe de toekomstige ruimtepiloten zullen uitgerust worden, maar wat weet je over de mens zelf? Weinig of niets. Je weet amper dat er twee en half miljard zijn, dat zij niet allemaal dezelfde huidskleur hebben en niet allemaal dezelfde taal spreken.

BRUSSEL, HART VAN DE WERELD

TE Brussel werd voor de wereldtentoonstelling, die geopend wordt in april 1958, héél de wereld bijeen gebracht op enkele vierkante kilometers. Deze tentoonstelling werd reeds gedurende jaren voorbereid en België heeft aan alle naties die aan deze tentoonstelling deelnemen volgende vragen gesteld: « Wat hebt u gedaan voor de mensheid? — Op welke wijze hebben uw geleerden, uw ingenieurs, uw artisten bijgedragen tot het welzijn en het geluk van de mensen? »

De universele wereldtentoonstelling 1958 zal antwoord geven op deze vragen. Ieder deelnemende natie geeft het antwoord op haar eigen wijze en naar het vermogen, d.w.z. dat 52 landen hun mooiste, hun beste verwezenlijkingen zullen tonen. Ze blijven daarbij niet bij het heden, doch grijpen terug naar het verleden, van het tijdperk van de pyramiden en het spijkerschrift 'af! Meer dan 30.000.000 mannen, vrouwen en kinderen van alle nationaliteiten zullen naar Brussel komen om de bijdrage van ieder land te bewonderen.

EEN PRACHTIG AVONTUUR

JIJ komt ook en samen met die dertig miljoen bezoekers zal je een prachtig avontuur beleven. Inderdaad, in enkele dagen, in enkele uren zal je op de tentoonstelling meer ontdekken, zal je meer landen zien en je maakt kennis met meer beschavingen dan je zoudt

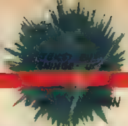
kunnen doen in twintig reizen om de wereld!

De tentoonstelling geeft je een les in geschiedenis, aardrijkskunde en in de wetenschappen. Het wordt een plezierige, een boeiende les, het wordt een groot spektakel.

Voortaan zullen we iedere week een stukje brengen over de wereldtentoonstelling en samen zullen we onvermoede horizonten ontdekken. Wij zijn er van overtuigd, dat je de maand april iedere week met meer ongeduld zal tegemoet zien.

DE ERFENIS VAN SIGURD

Harald en zijn gezel bespieden de man die hen wil gevangen nemen

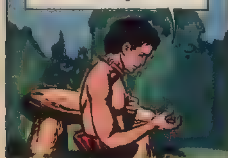

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

door J. MARTIN

De dienaars van Flavius komen toegesneld. Wat is er met hun meester gebeurd?...

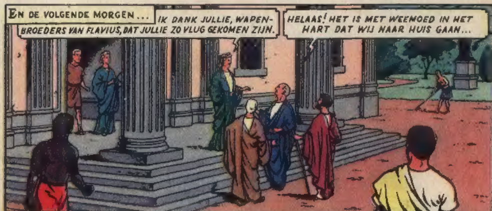

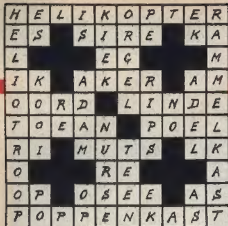

(Wordt voortgezet.)

Oplossing van het kruiswoord van blz. 15

HOE KWAM BRAZILIE AAN ZIJN NAAM ?

BRAZILIE kreeg zijn naam van een rode houtsoort, door de eerste Portugese ontdekkers « pau-brazil » genoemd (brasa = gloeiende houtskool). Rio de Janeiro, de hoofdstad, is genoemd naar de rivier die in januari werd ontdekt.

EEN PASSEND BAANTJE GEWENST !

CARL C. Lindegren, een Amerikaans geleerde werkzaam aan de universiteit van Illinois, vernam toevallig dat een zekere Ernest Shult zijn diensttijd vervulde als soldaat en ergens op een kantoortje met schrijfwerk belast was. Lindegren werd rood van woede en verontwaardiging en telefoneerde gedurende verschillende dagen naar alle mogelijke autoriteiten. Hij gaf het niet op tot hij de formele belofte kreeg, dat soldaat Ernest Shult een passend werk zou krijgen. Waarom al die herrie om Ernest Shult ? Wel, Carl C. Lindegren zegt, dat deze Shult een wiskundig genie is. En je weet het, wiskundigen kan men thans aan de overzijde van de Oceaan goed gebruiken.

WILD ZWIJN ZAAIT PANIEK IN DE STAD

DE KOK HOUDT HET HOOFD KOEL

NABIJ de stad Seremban op Malaya werd een drijfjacht gehouden op wilde zwijnen. Een groot zwijn ontsnapte en stormde over de velden naar de stad toe. Het verkeer scheen het wilde dier niet te hinderen. Het gierde door de straten, veroorzaakte verkeersstremmingen, joeg iedereen op de vlucht en liep ten slotte een voornaam hotel binnen. Er waren gasten die door het venster sprongen en andere die naar de telefoon renden om politie en brandweer te alarmeren. Alleen de Chinese kok hield het hoofd koel. Handig dreef hij het zwijn naar de keuken en stak het met een van zijn vers geslepen messen morsdood. Dan schreef hij « wild zwijn » op het menu !

DOBBELSTENEN

NA vele jaren van studie en opzoekingen meent professor Licinio Glori dat hij het geheim van de Etruskische taal heeft opgelost. Hij vond de sleutel van het geheim toevallig. Op zekere dag speelde hij met twee kleine niet geïdentificeerde Etruskische voorwerpen, toen hij eensklaps op het idee kwam dat het dobbelstenen of domino's waren. In dit geval, waren de tekens die er op gegrift stonden cijfers. Uitgaande van deze hypotese slaagde de geleerde er in het grafschrift van een Etrusk te ontcijferen. Dit luidde : « Veltini kocht de vierde graftombe evenals de volgende ». Professor Glori is er van overtuigd dat hij op korte tijd al de geheimen van de Etruskische taal zal kunnen ontcijferen. We wensen hem veel sukses !

NIEUWS IN HET KORT

★ De koeien van een grote hoeve ergens in de U.S.A. gingen in hongerstaking omdat men het snoer van belletjes dat gewoonlijk om hun hals hangt had afgenomen. Zij aten pas opnieuw toen zij hun belletjessnoer terugkregen !

★ Te Genua, in Italië, werd een onderzeepolitie opgericht. Om de twee dagen duiken politie-kikvorsmannen in de haven om daar niet alleen drenkelingen op te sporen en sommige kostbare waren die in het water terecht kwamen, maar ook om waterplanten en dieren op te halen die van groot belang zijn voor de wetenschappelijke instituten.

WAARDEVOL PROFIEL

DE Engelse filatelisten geven hopen geld voor een zeldzame postzegel, die deel uitmaakt van een boekje dat onlangs werd uitgegeven. Op deze segel staat nl. koningin Elisabeth in profiel en dit profiel staat omgekeerd in verhouding tot de andere postzegels van hetzelfde boekje. Het is alleen om deze reden dat hij zoveel waarde haalt

weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang, Lombard Uitgaven, Lombard...aat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond ...blanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — ...UIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

...EDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

9-1-58

Publiciteit : PUBLI-ART

ANTWOORD OP DE TEST

Ben je onpartijdig?

10 JA : Indien je alle vragen eerlijk hebt beantwoord, dan feliciteer ik je van harte. Onpartijdigheid is zeldzaam.

VAN 7 TOT 9 JA : Je hebt zin voor eerlijkheid en rechtvaardigheid, maar je hart haalt het heel dikwijls op je verstand.

VAN 4 TOT 6 JA : Het gebeurt dat je door de vingers kijkt uit sympatie. Dat is menselijk... maar niet altijd onpartijdig !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij begunstigt soms de ene ten nadele van de andere, dat is partijdig.

NUL JA : Jij mag nooit rechter of scheidsrechter worden, hoor ! Want je bent steeds partijdig !

TELEFONEER AL VLIEGEND

PASSAGIERS op de lijn Brussel-Parijs zullen zeer binnenkort vanuit de trein kunnen telefoneren. Er werden langs het traject een aantal radio-ontvangstations gebouwd, die de gesprekken opvangen om ze door te zenden naar de telefooncentrale in Rijsel. Wie dus onrustig naar Parijs wil reizen kan dat voortaan doen. Het schijnt nog niet zo ver te zijn, dat men kan worden opgebeld. Gelukkig maar.

VEILIG VOOR DE REGEN

DEZE uitvinding werd gedaan door een Engelsman en daar zal niemand zich over verwonderen. De Britten houden van komfort, fietsen graag en moeten er rekening mee houden dat de hemelsluizen boven hun eiland nogal dikwijls openstaan. Het is daarom dat deze Brit boven zijn fiets een regenscherm bouwde. Erg mooi is het misschien niet maar in ieder geval praktisch !

'N BEROEMDE NAAM

DE naam Pablo Picasso is over heel de wereld beroemd. Maar ken je de volledige naam van deze moderne schilder? Hij heet: Pablo Diego José Francisco de Paula Nepomuceno Crispin Crispiniano de la Santissima Trinidad Ruiz y Picasso.

UIT HUN ZETEL GEWASSEN

VOOR de provinciale raadzaal van Hexham, in Engeland, moesten vijftig nieuwe zetels gemaakt worden. En waarom? Wel, omdat de raadsleden niet alleen in jaren, maar ook in omvang hadden toegenomen en zij zich niet meer in hun oude zetels konden wringen.

IS ER HOOP VOOR DE BLINDEN ?

OP 29 oktober 1957 onderging een jonge vrouw van 35 jaar in het hospitaal van Los Angeles een delicate oogoperatie. Zij was sedert achttien jaar blind. Na de operatie zag zij voor het eerst weer het licht. Deze delicate operatie, waarin een fotoelektrische cel een zeer grote rol speelt, werd uitgevoerd door dokters Tracy Putnam en John C. Button. Beide geneesheren verklaarden dat dit slechts een eerste stap is. Een fotoelektrische cel gecombineerd met een radar, zou de blinden toelaten niet alleen het licht te zien, maar ook vormen en bewegingen. Misschien ligt er in deze verklaring enige hoop voor de blinden. Het ware mooi moest men er toe komen deze mensen uit de nacht, waarin zij leven, naar het licht te brengen.

HET VERHAAL VAN EEN LADDER EN EEN ADVOKAAT

EEN jong meisje als poetsvrouw te werk gesteld in het huis van een rijk man viel op zekere dag van een ladder. Zij eiste schadevergoeding. Ze zei, dat de ladder die ze moest gebruiken om de ruiten te poetsen oud en wankel was. De advokaat van de verdediging, een reus van een kerel, roemde de degelijkheid van de ladder en om zijn woorden nog meer kracht bij te zetten, klom hij op de ladder die in de gerechtszaal was gebracht. Toen hij boven was hoorde men een vreselijk gekraak en daar stortte de advokaat met de gebroken ladder naar beneden. Hij bewaarde echter zijn koelbloedigheid, kroop overeind en verklaarde :

— Kijk, heren, hoe sterk en stevig die ladder was. Er was een man als ik nodig om ze onder zijn gewicht te doen breken !

De jury was erg onder de indruk en... gaf hem gelijk. Handig was die advokaat alleszins, maar was die jury wel eerlijk ?...

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

KOUDEGOLF OVER EUROPA

SCHADE AAN DE OOGST IN FRANKRIJK, GROOT BRITTANNIË EN ITALIE

WATERSTOFBOM oorzaak van het slecht weer ?

In Piemont en de Aostavallei is de toestand kritiek

De koude stelt problemen aan de steenkolennijverheid

Hevige stortregens over Frankrijk

Hevige onweders over Frankrijk

HET WATER OVERSTROOMT MEER DAN DE HELFT

Sedert maanden wordt West-Europa geteisterd door meteorologische fenomen die het leven van miljoenen mensen in de war sturen. Na een lange, harde winter komt eindelijk de dooi... Maar helaas, het dooien van de sneeuw en de aanhoudende stortregens brengen een nieuwe ramp te weeg : overal worden er overstromingen gemeld en het water stijgt nog voortdurend...

OVERSTROMINGEN IN FRANKRIJK

SCHADE WERD AANGERICHT

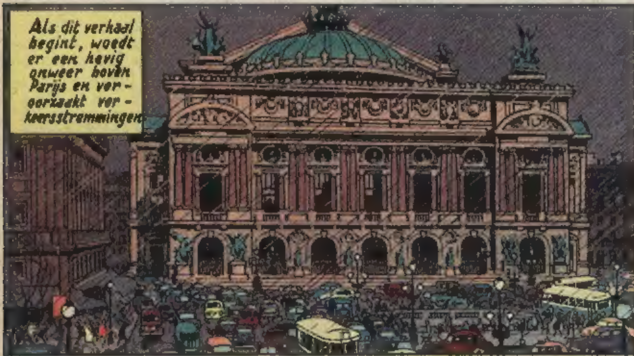
Zonnevlekken zouden de oorzaak zijn van het slecht weer

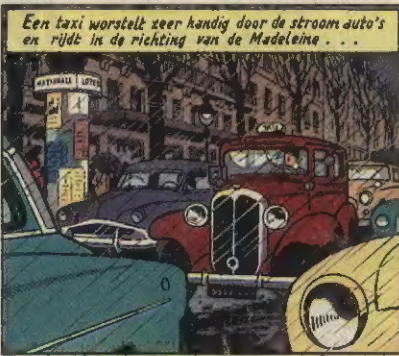
aldus verklaren enkele voorao

Sneeuwstorm over de Balearen

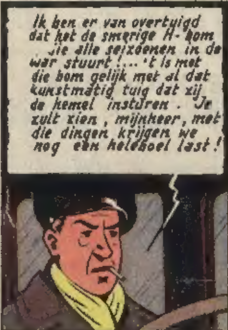
Stakers manifesteren te Foggia

Overstromingen in Duitsland

(Wordt voortgezet.)